

Finansloven, det bliver støttet paa forskellig Maade, men det er ikke absolut det samme. Det er jo ogsaa rigtigt, hvad min ærede Sidemand (N. Jensen) siger, at det gør Industrien jo ogsaa. Det turde ogsaa være, naar vi sammenligne den Støtte, de forskellige Virksomheder faa her i Landet med, hvad Finansloven oplyser, vil det maaske vise sig, at dette Forhold er ret naturligt og rigtigt, og at Haandværk og Industri i saa Henseende ikke have noget at klage over. Da jeg ikke har haft Tid til at se efter, hvorledes det forholder sig paa den nuværende Finanslov, saa tog jeg det, jeg i sin Tid har opgjort, og saa efter, hvorledes Tilskuddet fordelte sig efter en Opgørelse, jeg havde vedrørende Finansloven 1901—02, idet jeg tænker, det svarer saa nogenlunde til det nuværende og derfor er nogenlunde oplysende. Paa Finansloven 1901—02 blev der til Landbruget ydet Tilskud af i alt 1,716,000 Kr., til Fiskeri 280,000 Kr., til Haandværk og Industri 563,000 Kr. og til Handel 187,000 Kr. Sammenligne vi nu Tilskuddet til Landbruget 1,716,000 Kr. med Tilskuddet til Haandværk og Industri 563,000 Kr., saa tror jeg ikke, der er noget særligt Misforhold mellem disse, og det er rimeligvis heller ikke Tilfældet nu, uagtet jeg, som sagt, ikke har haft Lejlighed eller Tid til at undersøge dette Forhold.

Hermed vil jeg slutte, da der saa maaske er endnu en, der kan faa afleveret en Tale i dette Møde, og saa komme vi jo saa meget hurtigere fremad. Jeg skal derfor indskrænke mig til disse Bemærkninger.

J. H. Jensen: Jeg skal saa i Henhold til det ærede Medlems Udtalelser se at faa afleveret min Tale i dette Møde, for jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at Tinget begynder snart at blive træet af disse Forhandlinger. Jeg er for Resten af den Anskuelse, at der her ikke blot er sagt mange Ord, men ogsaa mange overflødige Ord. Naar jeg alligevel har forlangt Ordet her og derfor kan blive udsat for at falde ind under samme Beskyldning, at ogsaa jeg har talt en hel Del overflødige Ord, saa er der alligevel to Grunde, som jeg kan fremdrage til min Undskyldning, og som ikke alle Medlemmer kunne fremdrage til deres Undskyldning. Den første er den, at det er første Gang i denne Samling, at jeg lægger Beslag paa Tingets Tid — det kunne ikke alle ærede Medlemmer skyde sig ind under —, og den anden er den, at da vi for 6 Aar

siden behandlede Toldloven, indtog jeg jo en noget anden Stilling end Flertallet af mit Parti, og jeg har tidt faaet det Spørgsmaal, om jeg stod med samme Anskuelse nu som den Gang. Paa den Slags Spørgsmaal kan jeg gerne med det samme svare et ubetinget Ja, og om et Øjeblik skal jeg gøre Rede for, hvorfor jeg ser paa Sagen ligesom den Gang. Jeg vil dog først gøre nogle faa Bemærkninger om, hvorledes jeg ser paa dette Forslag. Først vil jeg da udtale min Glæde over, at vi nu endelig have faaet et Forslag frem af en saadan Art, at der synes at være Alvor i, at vi nu endelig ville kunne faa en Toldlov. Da vi sidst havde et Toldlovsforslag fremme, fandt jeg, der var for lidt Alvor fra mange forskellige Sider. Jeg tror end ikke, der var fuld Alvor fra Regeringens Side. Og det var sikkert en af Grundene til, at vi endte paa en saa sørgelig Maade den Gang. Naar jeg, hver Gang jeg har staaet overfor mine Vælgere, har givet dem det Løfte, at jeg efter bedste Evne vilde arbejde for en Toldreform, har jeg gjort det udfra den Forhaabning, at det endelig i Tidens Løb maatte lykkes at faa en virkelig god og sund Toldreform gennemført. Jeg ser godt, at ved denne Toldreform kunde mange Ting være bedre, og der er mange Positioner, som jeg kunde ønske betydelig mere nedsatte, end hvad der her er foreslaaet. Men jeg ser dog alligevel saadan paa dette Toldlovsforslag, at kunne vi faa denne Toldreform gennemført i den Skikkelse, hvori den nu foreligger, saa vilde den indeholde væsentlig alt det, det store Flertal af den danske Befolkning har ventet (*Sabroe*: Hm! Hm!). Der sidder en æret Socialdemokrat her ved Siden af, som synes at betvivle det, men jeg tror, at det store Flertal af Befolkningen har ikke ventet mere, end hvad denne Reform byder, for den byder alligevel betydelige Nedsættelser for Smaafolk, og det var det, der var ventet, og ikke mere. At der kan gøres Overbud, det er en anden Ting, det er en let Sag, det behøves der ikke megen Kløgt til, det kan endogsaa Idioter gøre; men Spørgsmaalet er, om Overbudene ere af den Beskaffenhed, at de have nogen Værdi, om de ere saadanne, at man med nogenlunde sund Menneskeforstand kan gaa ud fra, at de kunne gennemføres. Ere de ikke af denne Beskaffenhed, giver jeg ikke meget for dem. Jeg ser nu saaledes paa denne Toldreform, at det er den bedste Reform, der er budt Smaamanden i lang Tid. Vi have budt Smaafolk mange gode Reformere